

væsenet her i Landet. Af andre Spørgsmaal som ere komne frem, skal jeg sige et Par Ord til det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgtreds (Bernsen) angaaende Ulsærod Klædefabrik. Jeg tror, at han har Ret i noget af det, han sagde, men jeg tror ogsaa, at han saa forkert paa enkelte Ting. Jeg tror nemlig, at Assuranceelskabet er forpligtet til, naar det een Gang har faaet Fabrikken, at beholde den under sig; men paa den anden Side, som det ærede Medlem oplyste, er det Herre over Tariffen, hvad vi ikke ere, og dergennem har det en vis Klemme paa os, hvis det kan saa Justitsministeriets Godkendelse af Tariffen, og navnlig ogsaa gennem Reassurance. Deri ligger, at vi ere ikke frit stillede, og derfor ønsker jeg denne Forandring. Jeg kan ikke nægte, at efterat være gjort opmærksom af Brandassuranceelskabet paa Forholdene ved Bygningen, som de ere nu, finder jeg, bortset fra Assurancespørgsmaalet, at det vilde være heldigt at anvende de 22,000 Kr. som foreslaaet. Det drejer sig nemlig om Udførelse fra den store Bygning, hvor Hovedfabrikken er, af en bestemt, maaske noget farlig Operation til en anden Bygning, og det er i og for sig heldigt; thi selv om der nu er assuredet, maa Bygningen dog nødvendig brænde; det kunde genere i et givet Øjeblik, og 22,000 Kr. er ikke saa stort et Beløb, at det ikke skulde være hensigtsmæssigt at anvende det som foreslaaet, bortset fra Assurancespørgsmaalet, naar man først er bleven opmærksom paa Sagens Betydning. Jeg tror, at jeg endnu kun har et Punkt tilbage at omtale. Det er noget, som blev bragt frem af det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgtreds (Bajer). For det første var det ærede Medlem bleven opmærksom paa Sagens Betydning, saa at det lod til, at Tiden var løbet fra ham paa en lille Station i Svejts, eller hvor det var. Men denne Anmærkning kom allerede frem i Foraaret. Hvorledes han har opfattet den, er noget for sig, men der har ikke været nogen Grund for det ærede Medlem til at blive forbavset derved. Han kom derpaa ind paa en indirekte Forespørgsel til mig om min Opfattelse af et vist politisk Spørgsmaal i Anledning af et Fordrag, jeg havde holdt, og hvoraf han havde læst et Referat i Berlingske Tidende. Det er lidt vanskeligt her at komme ind paa, hvad der er blevet sagt ved et privat Møde. Jeg vedfænder mig, efter at have læst Referatet, de der gengivne Udtalelser; men hvis det ærede Medlem tror, at enten jeg eller Regeringen i det hele har forandret Anskuelse

med Hensyn til vort politiske Standpunkt, med Hensyn til Opfattelsen af, hvorledes Danmark helst maa være stillet under en eventuel Krig, saa tager han fejl. Mit Standpunkt er det samme, som det har været i mange Aar, at vi intet bedre kunne gøre under de nuværende politiske Forhold end at hævde vor Neutralitet, at holde et Forvar saaledes, at vi kunne haabe at blive neutrale. Jeg har altid misbilliget den Maade, hvorpaa man opfattede den politiske Situation før 1864. Den Gang stolede man paa en Alliance fra en eller anden Side, man ventede, at England skulde forsvare Londontraktaten og undlod saa at sørge ordentligt for vort Forvar. Den Opfattelse har jeg altid misbilliget. Jeg har kæmpet for, at man skulde stole paa sig selv og ikke paa Alliancer. En anden Sag er det, naar en garanteret Neutralitet ikke kunde byde os virkelige Fordele, skal man dog ikke binde sin Fremtid mere end høist nødvendigt; thi man ved ikke, hvad Fremtiden kan bringe. Jeg tror, at den nuværende Generation har den Opgave, at sørge for Forvaret saaledes, at vi kunne forsvare vor Neutralitet; men jeg tror, at vi let vilde udsætte os for at blive kritiserede af den næste Generation, eller om et halvt Hundrede Aar maaske, hvis vi paalagde os Forpligtelser ved en Alliance, som ikke vilde være til nogen Nytte, og som der ingen Grund er til at indlade sig paa. Denne Opfattelse bliver jeg staaende ved, og den har jeg ingen Grund til at forandre. Lad os indrette vort Forvar saaledes, at vi kunne stole paa os selv og ikke stole paa Alliancer, men erklære os neutrale, naar noget kommer paa, og søge at gennemsøre denne Neutralitet. Alliancer kan man ikke stole paa.

Svordum: Hvorvel den ærede Krigsminister var saa elskværdig at lade mine Bemærkninger ligge, kan jeg dog ikke tie stille, men maa gøre et Par Bemærkninger. Det er efter min Opfattelse en meget let Maade at komme ud over dette paa, men den ærede Minister er ikke berettiget til at ublaste den Tanke mod Tingets Medlemmer, som han fremsatte. Den ærede Minister havde ikke andet at sige til sit Forvar end, at han vedvarende troede, at Gendarmerinstitutionen er saa populær, at selv om vi stemme imod denne Bevilling i Dag, ville vi dog have denne populære Institution bevaret. Det er efter min Mening et meget daarligt Forvar for den Udtalelse af Ministeren, som jeg tillod mig at betegne som en Bestyrdning mod Tingets Medlemmer, som